

Reformatorisch Samenwerkingsverband VO

Het Reformatorisch Samenwerkingsverband Voortgezet Onderwijs omvat acht scholen, verspreid door het land. Zeven scholen van dit samenwerkingsverband voeren visitaties en audits uit.

De frequentie van de visitaties is hoog: elke school komt ten minste eenmaal per jaar aan de beurt. Af en toe worden er tussendoor ook audits op de scholen uitgevoerd. Ook deze leiden tot ontwikkeling: de experts leren veel van andere scholen en materialen. Zij reflecteren op de eigen situatie en krijgen handvatten om deze te verbeteren.

Deze hoge frequentie van visitaties is te realiseren, doordat de onderwerpen nauwkeurig zijn omschreven en afgebakend, zodat niet de hele school 'op zijn kop hoeft'. Het aantal te onderzoeken onderwerpen is beperkt en er zijn bij elk onderwerp weer andere medewerkers betrokken. Voorbeelden van onderwerpen zijn: de lerende organisatie, leerlingenzorg, schoolexamens, pedagogisch-didactisch klimaat, godsdienst als examenvak. Het onderwerp 'schoolexamens' is ook in de vorm van een audit onder de loep genomen. Alle scholen worden, over een jaar verspreid, over hetzelfde thema gevisiteerd. Dit houdt de vaart erin en voorkomt tussentijdse wisselingen in de personele bezetting van commissies. Elk onderwerp komt na vier jaar terug. Voor de planning van de visitaties en audits wordt er een meerjarenkalender opgesteld.

In de visitatiecommissie zitten twee vaste personen (voorzitter en secretaris) en twee experts uit de scholen. De visitatiecommissie valideert de zelfevaluatie van de school: zij kijkt of de feiten kloppen en formuleert conclusies over feiten. De commissie doet dus geen aanbevelingen en geeft geen adviezen. Voor elk onderwerp worden indicatoren vastgesteld op basis waarvan de visitatiecommissie haar onderzoek uitvoert. De zelfevaluatie en het rapport van de commissie zijn sterk op elkaar betrokken. Wanneer de commissie bepaalde feiten uit de zelfevaluatie niet overneemt in haar rapport, onderbouwt zij dit.

De visitatiedag begint met een gesprek met de opstellers van de zelfevaluatie. Dit is niet per definitie de directie. Na dit gesprek worden de panelgesprekken gevoerd. Aan het eind van de dag rapporteert de commissie opmerkelijke zaken aan de leidinggevende van de zelfevaluatiegroep, waarna zij de algemene bevindingen presenteert.

Als het rapport is uitgebracht is het aan de school om antwoord te geven op de vraag: wat gaan we met het rapport doen? Hoe ziet ons verbeterplan eruit? De school legt de antwoorden op deze vragen voor aan de visitatiecommissie, die daarop reageert met adviezen en tips. Het gaat hier niet om het geven van fiat! Daarmee is het traject per school afgerond.

Als alle scholen zijn bezocht, schrijven de voorzitter en secretaris een rapport over de bevindingen voor de bovenschoolse Commissie Kwaliteitszorg, waarin directieleden van alle scholen zijn vertegenwoordigd. Als deze commissie de rode draad van het verhaal bevestigt, wordt dit rapport vervolgens besproken met alle betrokkenen uit de scholen. Dat zijn dus zestien personen plus de voorzitter en de secretaris. In deze laatste evaluatiebijeenkomst wordt ook bekeken of de indicatoren voor de tweede ronde moeten worden bijgesteld.

Succesfactoren

- Draagvlak bij alle betrokkenen. Dit wordt onder meer bereikt door een startbijeenkomst te houden met alle visitatoren, de voorzitter en de secretaris, die voor het betreffende onderwerp de indicatoren vaststellen.
- Er is sprake van een snelle cyclus met zoveel mogelijk dezelfde personen.
- Competentie visitatiecommissieleden (experts).
- In de gesprekken zoveel mogelijk zichtbaar maken, confronteren met behoud van relatie.
- Ondersteuning van de opstellers van de zelfevaluatie; de stafmedewerker neemt het niet over.